

Boer Boris! Boer Boris! O, word nou toch eens wakker.
Vanochtend vroeg gebeurde er een wonder op de akker.
'En iedereen,' roept zusje Sam, 'die moet het komen horen:
er is toen niemand keek ineens een worteltje geboren.
Het is heel lief oranje en het is nog heel erg klein.
Wie van de grote wortels zou nou toch de mama zijn?'

‘Worteltjes,’ zegt Boris Boer, ‘die worden niet geboren.
Die groeien uit een zaadje, uit een zaadje in de grond.
Je kunt ze lekker koken, bakken, stomen, stoven, smoren.
Maar rauw kan ook. Toe, stop er maar eens eentje in je mond.’
‘Dat is gemeen,’ roept zusje Sam, ‘zo’n worteltje wil léven.
We moeten voor het baby’tje een welkomstfeestje geven!’

Maar Boris Boer zegt: ‘Nee,
dat is geen reden voor een feest.
Er zijn al honderdduizend keer
worteltjes geweest.’

'O Boris,' roept broer Berend, 'kom eens kijken in de wei.
We hadden al acht schapen en nu is er eentje bij!
Het is een heel klein lammetje, dat haast nog niet kan staan.
Ik denk dat dít de mama is. Dat heeft ze goed gedaan!

We moeten het gaan vieren
met muisjes op beschuit.
We gaan het erf versieren.
Kom, hang de vlag maar uit!

Maar Boris Boer zegt: 'Nee,
dat is geen reden voor een feest.
Er zijn al honderdduizend keer
lammetjes geweest.'

